

En age, jam da lora: canam vel prima furentum
 Anguipedum in magnos prælia torva Deos,
 Cæumque, Enceladumque, & sævæ Pallados atram
 Gorgona, & irato fulmina missa Jovi:
 Quidquid & ille, aufert dum monstorum genus omne,
 Passus falsiparens Amphitryoniades:
 Orphea vel vatum Patrem, magnum Orphea, dignum
 Æquari summis Orphea Cœlitibus;
 Quandoquidem potuit cæcis abducere ab antris,
 Sæcla hominum, ac tetram pellere barbariem,
 Tetram hercle, ac fœdam, turpantemque omnia fœde,
 Quam cur non monstros omnibus anteferam,
 Herculeus quæcumque labor levibusque sagittis,
 Nodoso & clavæ robore perdomuit?
 Nam qua Stymphali volucres, Lernæaque pestis;
 Quave queat nostrum perdere clade genus
 Tanta, prodigium Nemeæ, Leo, fuscæ Erymanthi
 Horrens, dentem acuens, aut vigil usque draco
 Hesperidum, quanta vitam radicitus omnem
 Perdebat gliscens illa animi feritas
 Abnormis, demens, infans, vi freta, lacertisque,
 Et legum, & virtutum inscia? quam domuit
 Non hastamve manu quassans, galeave timendus,
 Sed placidus blandi carminis illecebra.
 Namque virum dias mater quæ in luminis oras
 Calliope fudit vertice in Aonio,
 Ipsa suas artes docuit, complensque bonarum
 Notitia rerum multiplici, ac varia,
 Et formans linguam, ac digitos cum voce loquentes
 In numerum, jussos ut lyra pulsa sonos
 Redderet usque comes verborum fida, nec auri
 Grata modo, sed vi prædita flexanima
 Concentu sensusque imos, & corda cieret.
 Quæ postquam vates omnia perdidicit,